

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak tu zase máme nový rok a to nové století a tisíciletí se nám nějak rozběhlo do všedních a banálních let. Ne že by byla zrovna plná klidu a pohody, spíše naopak. I když už nejde přímo o život, aspoň v našich krajích zatím ne. Letos byl symbolismus vánoc naplněn vrchovatě. Křesťané čekali na příchod Ježíška a spolaňáci na příchod nového majitele. Obojí se dočkali a jsou plni očekávání, ale i obav z budoucnosti. Víra v mesiáše může někdy pomoci, ale život ukazuje, že nakonec musí člověk zabrat sám. Někdy také místo mesiáše přijde morová rána. Konec konců žijeme už přes deset let ve svobodné společnosti, abychom se přesvědčili, že každý jsme sami odpovědní za svůj život a co s ním uděláme. Někdy to jde lépe, jindy hůře a někdo má širší manévrovací prostory a někdo užší. Tak ať vám ten letošní rok vyjde! Konec konců, když nebude horší, než ten minulý VH

Motto

„S dětmi, s nimiž si rodiče nedělají starosti, často mívají starosti dějiny“.

Z našich reklam a inzerátů . . .

„Pořídte si vložky *Libresse Zdaleka Visible, ultralusté* – ať všichni vidí, že na to máte!“.

Víte, že?

- Nedostatkem světla v zimě trpíme depesemi, snahou odkládat aktivity a tendencí k přejídání.
- Dosud největší známé prvočíslo se podařilo objevit v rámci distribuovaného projektu společnosti Entropia Kanadánovi Cameronovi na PC s AMD 800 MHz. Prvočíslo má celkem 4 053 946 cifer.
- Počet uživatelů mobilních sítí přesáhl již 600 milionů, tzn., že mobil má již desetina všech obyvatel planety.
- I letošní rok nabízí některá atraktivní data, která by se dobře vyjímala na svatebním oznámení či mramorovém náhrobku: 2.2.2002 či 22.2.2002

Hubnutí sexem

Sex je nepraktičtější a nejzábavnější cesta ke zhubnutí. Podívejte se kolik kalorií můžete spálit (1 cal = 4.186 J)

Svlékání:

- s jejím souhlasem 12 cal
- bez jejího souhlasu 187 cal

Svlékání podprsenky:

- oběma rukama 8 cal
- jednou rukou 12 cal
- jednou rukou a být fackován 37 cal
- ústy 85 cal

Nasazování kondomu:

- při erekci 6 cal
- bez erekce 315 cal

Předehra:

- pátrání po klitorisu 8 cal
- pátrání po bodu G 92 cal
- bez pátrání 0 cal

Pozice:

- misionářská 12 cal
- „69“ v leže 8 cal
- „69“ ve stoje 212 cal

Orgasmus:

- skutečný 112 cal

- předstíraný 187 cal
- Post-orgasmus:
- zůstat v posteli 18 cal
 - vyskočit z postele 36 cal
 - zjistit proč ona vyskočila z postele 816 cal

Druhá erekce:

- od 16 do 19 let 12 cal
- od 20 do 29 let 36 cal
- od 30 do 39 let 108 cal
- od 40 do 49 let 324 cal
- od 50 do 59 let 972 cal
- nad 60 let ztráta času

Objevy, které změnily svět

- 1041 Čínský alchymista Pi Cheng vynalézá tiskařský systém s pohyblivými literami
- 1050 Arabové přinášejí desetinnou číselnou soustavu do Španělska
- 1086 Čínský vědec popisuje význam magnetického kompasu v námořní plavbě
- 1290 Van Lempool zakládá huť na výrobu zelených skleněných lahví ve Francii
- 1313 Mnich Berthold der Schwarze konstruuje ruční palné zbraně na střelný prach
- 1450 Johannes Gutenberg představuje knihtisk
- 1492 Kryštof Kolumbus objevuje Ameriku
- 1502 Peter Henlein vyrábí kapesní hodinky
- 1543 Koperník učí heliocentrickou soustavu
- 1602 První koněspřežná železnice s dřevěnými kolejemi v Anglii
- 1644 Evangelista Toricelli vynalézá barometr
- 1652 Blaise Pascal konstruuje první mechanický počítač stroj
- 1666 Isaac Newton objevuje gravitační zákon
- 1688 Mnich Pérignon vyrábí první šampaňské a vynalézá pro ně korkovou zátku
- 1703 J.Bernoulli – zákon o zachování energie
- 1716 První ústřední horkovodní topení v Anglii
- 1752-54 první bleskosvody, B.Franklin a P. Diviš
- 1774 James Watt vynalezl parní stroj
- 1783 Vzlet člověka horkovzdušným balonem
- 1800 A. Volta konstruuje první galvanický článek
- 1825 První vlak v Anglii (39 km)
- 1826 G.S. Ohm formuluje ohmův zákon
- 1827 První provozuschopná vodní turbina (Fr.)
- 1835 Samuel Colt si patentuje bubínkový revolver
- 1840 Morse publikuje svoji „morseovku“
- 1858 První podmořský telegram USA - Evropa
- 1862 A. de Beau Rochas (fr.) si patentuje čtyřdobý spalovací motor
- 1862 J.Wilbrand (něm.) objevuje trhavinu TNT
- 1863 První metro v Londýně
- 1869 Otevření suezského průplavu
- 1876 A.G.Bell a E.Gray vynalezli telefon
- 1877 T.A.Edison konstruuje fonograf
- 1886 Lékárník Pemberton vyrábí Coca Colu
- 1887 Fotoaparáty Kodak na svitkový film
- 1888 Křížík staví první elektrárny v Praze
- 1892 R.Diesel patentuje vznětový motor
- 1895 Konrád Roentgen objevuje X-paprsky
- 1899 Nor J. Vaaler patentuje sponku na papír
- 1900 Vzlétá první říditelná vzducholoď Zeppelin
- 1903 Elektrická železnice z Tábora do Bechyně
- 1905 Einstein publikuje spec. teorii relativity
- 1909 L.H.Baekeland (bel.) vyrábí bakelit
- 1911 H.K.Onnes objevuje supravodivost kovů
- 1914 Otevření panamského průplavu

- 1918 První pravidelná letecká linka na světě Washington New York
- 1926 Skot L.J.Baird vynalézá televizi. O dva roky později provádí pokusy s barevnou televizí a provádí první transatlantický televizní přenos
- 1928 Fleming objevuje penicilin
- 1930 Patent na tryskový pohon, F.Whittle(ang.)
- 1935 Pravidelné televizní vysílání začíná v Berlíně
- 1937 Vynález xerografie suchou cestou
- 1938 Otto Hahn rozštěpil atomové jádro
- 1940 První programem řízený počítač K.Zuse
- 1942 Enrico Fermi uskutečňuje první řízenou řetězovou reakci
- 1944 W. Shockley vynalezl tranzistor
- 1945 Atomová bomba a el.počítač ENIAC
- 1947 Bellovy laboratoře sestrojily první tranzistor
- 1951 Vodíková bomba a videorekordér
- 1953 Polyetylén za normálního tlaku
- 1954 Televizní vysílání v Československu
- 1955 První ponorka s atomovým pohonem USA
- 1957 SSSR vypouští první umělou družici Země
- 1958 Sestrojen první laser
- 1961 J. Gagarin poprvé vzlétá do vesmíru
- 1967 Ch.Barnard provádí v Kapském Městě první transplantaci lidského srdce
- 1969 N.Armstrong vystupuje na Měsíc
- 1971 Texas Instruments vyrábí první mikročipy
- 1972 Bill Gates zakládá zárodek Microsoftu
- 1973 GM montuje do aut první airbagy
- 1977 První osobní počítač (Apple)
- 1981 První CD a přehrávače na trhu
- 1983 Vznik Internetu
- 1984 Objeven virus HIV (AIDS)
- 1990 Kosmický Hubbleův dalekohled na oběžné dráze
- 1993 Intel uvádí první Pentium
- 1996 Začínají vycházet *OISoviny*
- 1997 Skotští vědci klonují ovci Dolly; počítač Deep Blue poráží mistra světa v šachu G. Kasparova
- 1998 Do prodeje přichází Viagra
- 2001 Zmapování lidského genomu

Pozor na afrodisiakum v nosním spreji

Přípravek mocnější než ústřice a působící rychleji než Viagra nyní vyvinuli vědci v USA. Jak píše list *New Scientist* tento „aerosol touhy“ by představoval první skutečně účinnou léčbu i pro ženy s nízkým libidem. Testy na zvířatech i lidech ukázaly, že experimentální látka označovaná jako PT-141 může stimulovat touhu i sexuální vzrušení u obou pohlaví. Na rozdíl od Viagry nepůsobí na pohlavní orgány, ale na mozek. PT-141 je syntetickou kopií přirozeně se vyskytujícího neuropeptidu zvaného α -melanocyt stimulující hormon (MSH), který hraje roli v podněcování sexuálního apetitu. Během 10-15 min. od vstříknutí do nosu látka aktivuje receptory melanokortinu v oblasti hypothalamu, což pak dominovým efektem způsobí uvolnění pohlavních hormonů. Při testech vědci zjistili, že samice potkanů se účastnily sexuální předehty a vymáhaly sex od svých samičích partnerů až osmkrát častěji, než samice z kontrolních skupin. Čím více PT-141 obdržely, tím silnější byl účinek.

Během třicetiminutového testu dokázali nenasytní potkani kopulovat až čtyřikrát.

Tolik strohá novinová zpráva, která již cudně mlčí o tom jak se projevovaly lidské pokusné objekty. Tento příravek by totiž mohl způsobit revoluci v lidských partnerských vztazích. V dlouholetých manželstvích by pověstná a mnohdy obávaná věta „Václave, dnes je čtvrtek!“ mohla být nahrazena jen tichým zasyčením spreje, již na první schůzce by mladé dívky odhazovaly své svršky a vášnivě se vrhaly do náruče svých svůdců. Sekretářky by lícily chemické pasti na své šéfy a naopak. Příležitost vyžití by získaly i méně atraktivní ženy a nesmělí muži. A co diskotéky a veřejná prostranství? Sexuální šprýmaři by jistě nelitovali peněz a změnili je v hromadné orgie. Pak by i cestování metrem či vlakem mohlo být riskantní záležitostí. Vrásky by přibýly i právníkům. Je takové chemické přesvědčování znásilněním nebo vzájemně dobrovolným aktem? Ale finančně by si přišli na své protože by stoupl počet sporů o určení otcovství. Byl by to (nebo bude to?) pěkný maglajs. Snad jen genetici by se radovali, protože všeobecným křížením by došlo k ozdravení populace a zřejmě i zvýšení porodnosti.

Má lidstvo nějakou budoucnost?

V dnešní informační době se často mluví o nástrahách a nebezpečnostech, která očekávají lidstvo v jeho další budoucnosti. V této souvislosti se uvádí nebezpečí kosmické katastrofy, epidemie nových nemocí a k těm nejvíce diskutovaným patří nebezpečí ekologické katastrofy způsobené činností člověka. Ať už se jedná o znečištění životního prostředí odpady či o globální oteplování. Četná ekologická hnutí také zvoní na poplach a proti těmto hrozbám často velmi vehementně bojují. Dokonce i na úrovni legislativy států i mezinárodní je tato problematika ošetřena a stále více akcentována. O to více překvapuje, že hlavní vývojová hrozba, ohrožující lidstvo ve své existenci je všemi jaksi pomíjena, není diskutována ani v médiích ani na mezinárodních konferencích. A přitom tato hrozba je tikající časovanou bombou, která musí dříve či později spustit. Tato hrozba, která je jakýmsi společenským tabu je hrozba neodvratného kolapsu z přelidnění planety.

Lidstvo rostlo zpočátku velmi pomalu a lidská sídla byla nejprve relativně řídká a izolovaná. To se však během několika tisíc let vývoje lidské civilizace podstatně změnilo a v důsledku neúprosného mechanismu množení, který připomíná jadernou štěpnou reakci vznikly nejen mnohamilionové přeplněné městské megapole, ale člověk postupně zaplňuje i místa, která dříve patřila divočině. Potvrzuje se, že snaha o přežití je tím základním biologickým instinktem. Dokud byly dostupné a potenciální zdroje surovin, energie a potravin větší, než spotřeba nikdo si problémy nepřipouštěl. Prozíravý filosof typu Malthuse byl vždy umlčen politiky a pragmatiky. Lidský um a technický pokrok dovede objevovat a zpřístupňovat nové energetické zdroje a i potraviny umíme produkovat stále efektivněji. Problém je ovšem v tom, že proti pevnému a omezenému množství našich zdrojů na této planetě stojí nezadržitelný, explozivní charakter našeho množení. Uvedme si několik čísel.

V počátku lidské civilizace před 10 tis. lety žilo na planetě 1-4 miliony lidí. Kolem roku 2000 př.n.l. to už bylo 5-10 milionů. Na začátku našeho letopočtu pak 300 milionů. Je zajímavé, že od 12. do 14. století se růst zastavil a počet obyvatel zůstával na stejné úrovni, aby po roce 1400 dokonce poklesl o více než 100 mil. Zřejmě v té době zvýšené koncentrace lidských sídel negativně zapůsobil vliv zhubných epidemií a válek. Od poloviny 15. století však následuje již jen strmý růst. Kolem r. 1500 500 milionů, první miliarda r. 1804, druhá r. 1927, třetí r. 1960, čtvrtá r. 1974. Pak už to šlo velmi rychle. Pátou miliardu lidstvo dovršilo r. 1987, šestou v r. 1999. A jaký se očekává výhled? Sedm miliard v r.

2013, osm v r. 2028 a kolem r. 2050 dosáhne počet obyvatel 8-10 miliard. V tomto výhledu se ovšem počítá s jistým omezením porodnosti. V současné době činí celosvětová průměrná lidská fertilita 2.7 porodů na jednu ženu. Pokud by tato hodnota zůstala na stejné úrovni, pak by lidstvo za 150 let dosáhlo absurdních 296 miliard. I pokud se sníží tato hodnota na 2.5 porodů na ženu bude to stále hrozivých 28 miliard. Je těžko uvěřitelné, že desetina všech lidí, co kdy žili od počátku civilizace žije právě v současnosti. Každou vteřinou se narodí pět dětí a dva lidé zemřou. Na druhé straně pouze 11% světové půdy může být přirozeně obděláváno bez zavlažování, odvodňování či jiného vylepšování.

Množení ostatních živočišných druhů na této planetě je přísně regulováno a udržováno přírodní rovnováhou. Proč se člověk vymkl regulačním mechanismům přírody a vydal se na tuto smrtící spirálu? Málo kdo si uvědomuje, že rozhodnutí padlo už kdysi dávno v šeru dávnověku, když se pračlověk postavil, vymyslel první nástroje, objevil oheň, kolo a vydal se na cestu pokroku a technické civilizace. Postupně se vymanil z potravního řetězce, jehož byl nedílnou součástí, tím, že se naučil přemáhat své predátory a stal se dominantním, nezadržitelně se rozšiřujícím tvorem na této planetě. Odbrzdil rychlík technické civilizace, který se stále rychleji řítí vpřed a staví jen na konečné. Člověk se sice zbavil svých nepřátel ve světě šelem, ale stále ještě tu byli nepřátelé ve formě bakterií a virů. Ti vždy čas od času formou epidemií regulovali jeho počet a to vždy výrazněji v místech s vyšší koncentrací obyvatelstva. To se lidem pochopitelně nelíbilo a tak pomocí léčiv a očkování časem téměř eliminovali i tyto hrozby. Tím se zbavili dalšího regulačního mechanismu, stabilizujícího jejich populaci. Pokud se pokusíme podívat na lidskou civilizaci na této planetě s neutrálním nadhledem, musíme uznat, že není asi normální a v harmonii s přírodou, aby se jeden druh takto přemnožil, postupně jako plíseň začal oprádat planetu sítí svých dálnic, měst a továren a podmaňovat si a omezovat ostatní živočišné druhy. Přes všechny náš um a schopnosti však přírodě zůstávají mocné mechanismy, jak se s tímto přemnoženým druhem vypořádat. Je to právě omezenost a vyčerpateľnost surovinových a potravinových zdrojů a devastace životního prostředí. Jisté přirovnání nám skýtá chřipkový virus. Když několik desítek tisíc virů napadne naše sliznice, najde v nich panenské a rajské prostředí a začne se vehementně a explozivně množit. Několik dní vítězí, užívají si a my trpíme chřipkou. Pak však dojde k přemnožení, spotřebě zdrojů a devastaci sliznic a populace virů vymírá, my se uzdravujeme a naše sliznice se postupně regenerují. Ať se nám to líbí nebo ne, je to i jistý předobraz našeho budoucího vývoje.

Proč je však téma přemnožení v lidské civilizaci tak tabuizováno? Na mezinárodních konferencích se mluví o kvótách freonů, oxidu uhličitého či siřičitého, ale nikdy o kvótách počtu obyvatel. Je to dáno několika faktory. Jednak právo se množit patří k nejzákladnějším uznávaným lidským právům a jednak příklady totalitárních režimů z nedávné historie a jejich přístup k lidskému životu tyto otázky stále traumatizují. Navíc si všechny vlády uvědomují, že tento požadavek by těžko prosazovaly a vymáhaly, pokud by jeho nastolení vůbec politicky přežily. Tento morální i legislativní postoj se asi nezmění do té doby, dokud skutečné tíživé důsledky přemnožení nezačnou reálně ohrožovat samu další existenci lidské civilizace. To už bude samozřejmě pozdě. Navíc pouze zafixování současného počtu obyvatel planety, protože jeho snížení už asi vůbec nepřichází v úvahu, by dávalo jakous takous naději k vyřešení problémů životního prostředí a jakési dlouhodobější budoucnosti lidstva. Bylo by však velmi obtížné dosáhnout všeobecně přijatelného a spravedlivého řešení. Co je však spravedlivé je velmi ošidné. Znamená zafixovat současný počet obyvatel každé země také zafixovat současnou životní úroveň, neboli podíl na světových zdrojích? Zvyšovat úroveň pak jen za cenu postupné restrikce počtu obyvatel? Jistou analogií je výše platů a úroveň zaměstnanosti.

Není reálně očekávat, že by vyspělé země, které svým historickým vývojem vytvořily většinu duševního a hmotného světového bohatství (ale také samozřejmě i problémů s tím spojených) přistoupily na rovnostářské dělení se zeměmi třetího světa, které svým explozivním populačním vývojem naopak problém vyhrocují. Demokratické západní společnosti by nikdy neakceptovaly s tím nutně spojený ostrý pád životní úrovně. Je zřejmé, že člověk mnohem těživěji pociťuje ztrátu něčeho, co již reálně měl, než nemít nadále to, co vlastně nikdy nepoznal. Od těchto kontroverzních problémů je už jen krůček ke globálnímu vojenskému střetu světa chudých a bohatých. Technologicky vyspělý Sever proti rozvojovému Jihu. Sofistikované technologie proti lidským miliardám. Zatím si můžeme říkat, raději nedomýšlet. Ale jak dlouho ještě?

Obávám se, že dokud se lidstvo neodváží říznout do tohoto svého primárního problému, jsou všechny snahy omezovat emise či globální oteplování sice chvályhodným krokem správným směrem, ale odsouzené k nezdaru, protože jejich pozitivní výsledek bude následně převálcován množstevními důsledky z nárůstu světové populace. Ale až to jednou udělá, nebude to pouze za cenu likvidace demokracie a humanity v té podobě, jak ji známe dnes? Svět totální recyklace a minimalizovaných spotřeb, kdy nové oblečení si budete moct pořídit ne v souladu s módou, ale pouze po předložení zcela opotřebovaného dosud užívaného oděvu, kdy mladí manželé budou čekat na úmrtní list svého rodiče či prarodiče, aby si mohli pořídit vlastní dítě, nebude totiž vůbec radostný. Bude dokonce možný jen pod jakousi celosvětovou novou totalitou ve jménu přežití. Na druhé straně se nabízí jakási analogie lidské civilizace s životem jednotlivce. Jedinec prožije mládí, produktivní věk, pak stáří, které si rozumnou životosprávou může v omezené míře prodloužit ale nakonec přijde stejně neodvratný konec. Stál by vůbec za to ten neradostný totalitní recyklační svět plný omezení? Není rozumnější alternativou smířit se s neodvratným vývojovým důsledkem a dožít zbytek tradičním způsobem, tak jako každý jedinec pochopí, že jeho dny jsou omezeny? Z hlediska nenarozených generací je to nepochybně sobecké. Nás se však také nikdo neptal, když vykročil na cestu technické civilizace se všemi pozitivy a negativy. Není však neméně sobecké přivést na svět budoucí generace do světa plného nedostatku a utrpení?

Proč má lidstvo takové problémy s globálními otázkami své existence? Je to proto, že rozumem není nadáno lidstvo jako celek, ale pouze jednotliví lidé se svými různorodými hodnotovými žebříčky a preferencemi. Mám-li však vyjádřit svoji osobní preferenci, jsem rád, že naši předkové nastartovali technickou civilizaci i když tím předznačili i její následný zánik. Je lepší prožít život kratší, ale plnější a bohatší, než alternativa zůstat věčně hladovým bojácným zvířetem. Ani umírněná analogie života s několika primitivními nástroji v harmonii s přírodou ve stylu papuánských či amazonských domorodců by mě příliš nelákala. Může nás dokonce těšit, že až jednou skončí epizoda naší lidské civilizace, nebude to konec naší krásné planety. Ta se za nějaká tisíciletí z našeho působení vzpamatuje, obnoví rovnováhu a dá zase šanci dalším živočišným druhům. Lidskou civilizaci přežije zřejmě i řada jedinců lidského druhu, kteří se v odlehlejších zachovalých oblastech mohou vrátit k jednoduchému primitivnímu životu v harmonii s přírodou.

Dráždivá otázka další budoucnosti lidstva bude ještě dlouho vděčným tématem pro publicisty, politiky, ekology i prosté lidi. Jednotlivci budou na ni hledat a nacházet odpovědi. Ale nebude to nic platné, protože reálnou odpověď může najít a nakonec napíše jen celé lidstvo. VH